

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառից մի կօպէկ:

Բացի սորանից, բաւական չէ ստեղծ սիրելի քնմաններին, —պէտք է խմանալ, ինչպէս պէտք սիրել և ինչ անել, որ սէրը արտայայտվի. . . Օգնել մարդիկներին, —ինչպէս օգնեմ, եթէ ես, անհատ կամ հասարակութիւն լինեմ, այնքան զարգացած եմ մտաւորական, որ չեմ իմանում ինչպէս օգնեմ. . . բարոյականութիւն սկզբունքներ գործ դնել կախկամ է մտաւոր զարգացման աւստիւնանից. . .

Ժողովին, իսկ այդ միջոցին այն նպատակա-
կան մայր գումարը, որ Վարձարդոյն հրա-
մանով պիտի նահանգական վարչութիւնը ան-
ցնէր քաղաքային վարչութիւնը, կը ծրարուի
հաստատուի, և որ մօտ 20 տարով կարող էր
ապահովանել ուսումնարանի գոյութիւնը,—
մնում է դեռ ևս նահանգական վարչութիւն
ձեռքում և ծախսում է քաղաքային շին-
ութիւններին համար գումարներ փոխ տալու
վրայ:

Միայն մի քանի անձանց ջանքերով շնորհով
առևտրական դատարանին հիմնարկութիւն ծը-
րարելը ուղարկուեցաւ Ս. Պետրոսով:

Երկու տարի է որ շարունակուած է քա-
ղաքի անշարժ կայքերի վերադրում հաստա-
թիւնը (պէրէօցէնիս), որ ահապէս գումար
նստեց քաղաքին,—բայց նա դեռ ևս վերջա-
ցրած չէ... Մենք լսում ենք որ վերադրում
տալան յաճախորդներին քանի մի նախագահ-
ները մինչև այժմ ոչինչ չեն շինել, ոչինչ չեն
ներկայացրել իսկ գումարները ծախսել են...
Ի՞նչ է սպասում վարչութիւնը...:

Քիչերը և այն որ վերջին տարիներում
անուսկի թանգութիւն էր տրուած առաջին
պիտոյի միջոցով վրայ, որ թէ խեղճ Ժողո-
վուրդը թէ հասարակութիւնն միջին կարգը
այդ թանգութիւնն պատճառով ստանի ին-
դութիւններ էր կրում: Եւ այդ ի՞նչ միջոցներ
գործ դրեց քաղաքային վարչութիւնը, բացի
անցուցի, ժամանակաւ որ միջոցները (ՍՄՄԿ)
№ 15, 1873) և կամ որ դրամին մտածեց
առաջարկել, չարիքները տղամակու համար,
որը գլխավոր պատճառ են թանգութիւնն, հիմ-
նել հացի պահանջներ, զիւրկան տղաներ
բերութիւնն յարաբերութիւնը քաղաքին հետ
անմիջական անկողն ապաստանով, ինչպէս որ
մենք անցեալ տարի առաջարկեցինք (ՍՄՄԿ
№ 19, 1873):

Ուշադրութիւն դարձրել արդեօք քաղաքի
վարչութիւնը այն անմարդութիւն վրայ, որ
թաղաւորութիւն է մեր քաղաքի բոլոր փողոցներին,
հրապարակներին վրայ և գետին տնկերում...
Չէ որ այդ կեղտոտութիւնն մէջն է բոլոր
դակուած բոլոր դիպչողական, մահաբեր հի-
ւանդութիւններին սկզբնապատճառը: Ի՞նչ է այս
տարի մեզ այցելութիւն կանչ այն անկող-
նի վրայ, որին խօսք են տուած,—պատմութիւն
է արդեօք քաղաքային վարչութիւնը նրան
արժանաւոր կերպով ճանապարհ գցելու...:

Մի հասարակութիւն հաստատուած է մի բարե-
գործական ընկերութիւն, բարեգործական հիմ-
նարկութիւն... այդ անկողնից բարոյական զգաց-
մունք է դրդել նրան,—բայց այդ բարոյական գա-
ղափարը իրագործելու, մարմնացնելու համար,
հարկաւոր է մի ամբողջ հիմնարկութիւն, մի բա-
ղադրեալ կազմակերպութիւն, որ միայն հաստատ
և գիտնական մտաւոր զարգացման ծնունդ
պիտի լինի: Ամենք գիտեն թէ Ժողովուրդի մի
մասի ստրկութիւնը անբարոյական է, որովհետեւ
բարոյականութիւնն սկզբն. դէմ է ստրկացնել մար-
դին մի ուրիշ մարդ, ամենք ազատ և հասարակ
էակներ ենք... բայց դիտել թէ մի պատմութիւն
կամենալով վերցնել երկարագործ դասի ստրկու-
թիւնը, մի և նոյն ժամանակ չունի այնքան մտա-
ւոր զարգացում, որ վերջում ստրկութիւնն տեղը
դնի մի այլ, ազատ աշխատանքի վրայ և երկրա-
գործի հողի սեփականութիւնն վրայ հիմնված երկ-
րագործական կազմակերպութիւնը... և անհրա-
րոյական սկիզբը մնում է անկարգութիւնի մտա-
ւոր, գիտնական զարգացման պակասութիւնն
պատճառով...:

Ուրեմն ի՞նչ բարոյականութիւնը մեռած է և
նրա բարձր և յաւիտենական սկիզբները, որք միշտ
անփոփոխ են, անխառնելի են մնում մարդ-
կութեան մտաւոր զարգացման պակասութիւնն
պատճառով, և իրագործվում են մարդիկ մտաւոր,
գիտնական զարգացման հրոշմով:—Հասկանալի է
որ մարդկային հասարակութեան առաջնորդ է ըն-
թացքը, մարդկային կրթութեան պատմութեան
մէջ զլսաւոր դերը խաղում է մտաւոր, գիտնա-
կան զարգացումը, որի ազդեցութեամբ միայն իրա-
գործվում է այս կամ այն բարոյական սկիզբը,
ուրեմն կրթութեան պատմութիւնը հետազոտելու

Եւ այս բոլորը, որ մենք քաղաքային վար-
չութիւնը իրաւունք չունենք պահանջել, այդ
մենք կը կարողանանք պահանջել մեզ շնորհ-
ված նոր ինքնավարութեան զօրութեամբ, ի-
րաւունք կունենանք կոտորել ունենալ քաղա-
քային վարչութեան ամեն գործունէութեան
վերաբերութեամբ, այն ինչ, մինչև այժմ, մենք
միջոց չունենք...:

Աւելորդ ենք համարում խօսել ևս թուկօ
մասին, որովհետեւ նրա մասին անցեալ տարի
տեղափոխ շատ խօսակցեալ... այժմ մենք լսում
ենք որ պարտքը գալիս է, կամ գուցէ եկաւ...
բերեց դրամական... չը գիտենք... Թող ինչ
որ յայտնվելու է յայտնվի,—մենք կը սպա-
սենք...:

Յօդագրութիւն վերջը ընթերցողը ուշադրու-
թիւնն ենք դարձնում հետեւեալ վրայ չը մո-
ռանանք, որ այժմ, քաղաքային վարչութեան
այն պաշտօնները, որք առաջ անկախ էին,
այժմ պիտի կանոնաւոր ռօժմով վարձատրվեն:
Ուրեմն շատ գործունէաց և ազնիւ մարդիկ
կարող են հանգչաւ դուրս գալ, այն մարդիկ,
որք առաջ չէին կամենում մասն վարչու-
թեան մէջ, մի կողմից չը կարողանալով չը
ւորութեան պատճառով ձրի ծառայել, իսկ
միւս կողմից չը կամենալով օգուտ քաղել այն
գաղտնի աղբիւրներից, որոնց մասին անցեալ
տարի մենք խօսեցանք մեր լրագրում:

ՆԱԽԱԿ ԱՆՈՒՄԱՐԻՑ

Ախալքալաքը գտնվում է Թիֆլիսի նահանգի,
Ախալքալաք գավառի մէջ. Սա իւր սահմանով հան-
դերձ Հայաստանի Գուգարք աշխարհի Զաւարթ
աստած դաւաճն է: Սորան սահմանակից են արե-
ւելեան կողմից Թուրքիայի Զաւարթ, հիւսիսային
կողմից Թուրքիայի Զաւարթ, հիւսիսային
կողմից Ախալքալաք 63 վերստ հեռավորութեամբ
և հարաւային կողմից Ալեքսանդրապոլ 94 վերստ
հեռավորութեամբ:

Այս երկրի տեղի գրողները ընդարձակ մի
դաշտավայր է: Սորա լայնատարած և արդիւնա-
բեր դաշտավայրը որք ծածկուած են արգաւանդ
սև հողով, բուսուցանում են առատութեամբ յո-
րիան, գարի, հաճար, 3 տեսակ վուշ (կտաւառ),
ռապի,— կարտօֆիլ և այլն:

Կլիման մաքուր, առողջարար և զով է, ջուրերը
պարզ, մաքուր, սառնորակ և անուշ են, որոց մէջ
լինում են առատ կարմրախայտ համեղ ձկնիկ:

Ախալքալաք քաղաքը չը շարունակուած լինելով
երեք կողմից խոր ձորերով, նախաւոր է մի փոք-

րիկ թերակղզու, արեւելեան կողմի ձորից անցկե-
նում է Թափարկան գետը, իսկ արեւմտեան կող-
մից Դեփ-գուլաղ (քառասուն աղբիւր) անուա-
նում է ջուրը, որը գնալով հարաւից քաղաքին հիւ-
սիսային ծայրում միանում են մէկ մէկու հետ
ուր ձորափի վերեւ, ծայրի վերա, չինուած է մի
փոքր ամրոց, որը պարսպը և երկու աշտարակ-
ները ապացոյց են իրանց հնութեան: Սորա չի-
նութիւնը վերաբերում են վրաց առաջին թագա-
ւոր Փառնաւաղին. 1828 թուին թուրքաց ձե-
ռից ընկնում է, Պաշկովիչի ձեռով, Ռուսաց տի-
րապետութեան ներքոյ:

Ախալքալաքը ունի 493 տուն բնակիչ, ըստ նոր
վիճակագրութեան 1) 1549 արական 1418 իգա-
կան սեւերի: Սորա 1830 թվի հարնոյ գաղթա-
կան Հայերից են, որք սկզբում միայն 25 տուն
են եղած:

Առհասարակ բնակիչները պարտուած են վա-
ճառականութեամբ և մանաւորապէս արհեստ-
ներով: Բոլոր կրպակները, թէ վաճառականների
և թէ արհեստագործների են 300-ից աւելի: Փո-
ղոյները հարթ և մաքուր են, երկու կողմից սա-
լայտակած, զիչները լուսաւորուած նաւթի
լապտերներով: 2)

Քաղաքում կայ 2 եկեղեցի Հայոց և Ռուսաց,
3 ուսումնարան՝ ա. Մեթոդիկան, Զոգոր և Աղ-
գային անուանով, որոց մէջ ուսանում են 150 ա-
շակերաներ 4 ուսուցիչ միջնորդութեամբ, ուսման
առարկաներ են Հայոց և Ռուսաց լեզուներ, կրօն,
Աղգային պատմութիւն, Թուրքական լեզու և Երգե-
ցողութիւն:

Բ. Սուրբ Սանտոքիան Օրբորդական անուանով,
որը բացուած է 1871 թ.ին. սորա մէջ ուսա-

1) Առաջին 1860 թվի աշխարհագրութեանով
Ախալքալաքը ունի 366 տուն բնակիչ, 1101 ա-
րական, 1088 իգական սեւերի, ուրեմն 10 առ-
ուսալ ընթացքում աւելացել են այտուղ 127 տուն
բնակիչ, 448 արական 330 իգական:

2) Քաղաքի այս քաղաքագրութեանց համար
պարտական են քաղաքի և նորա սահմանի կա-
ռավարիչ Ախալքալաք գավառապետի աւագ օգնա-
կան կապիտան Նիկոլայովին, որը իւր արհաճան
անապաւ և ազնիւ բնաւորութեամբ 1868 թվից
սկսած, անդադար աշխատում է թէ քաղաքին և
թէ սահմանի գիւղերից քաղաքագրութեան մա-
սին: Սորա հողացողութեամբ սահմանի չինա-
կան դատարանին և տանտերերը ամեն ճըշ-
տութեամբ են օրինաց կարգադրութեամբ կա-
տարում են անկերի իւրեանց պաշտօնները, Բա-
ղաքին և ամեն գիւղերից ճանապարհները հար-
թուած, աւաղակների ապագատիւթիւնից ազատ և
զգուշ մնալու համար ամեն գիւղերից գիւղա-
պահ ձիւղերը սահմանուած, ամեն գիւղերում
սկսել են ցանել մի քանի գիւղեր այժմ սկսել են
ձիւր գործածել ֆուրկուներով բեռնակրութիւն
անկողն համար, փոխանակ զանազան աղբիւր
Այս սահմանում չունի միայն մի անապատ
սպիւրի հին տեսակ անխնայ, որը իւրեանց ան-
յարմարութեամբ աւելի ճանապարհներ են խա-
ղարում:

Պ. Ստաղիլինը, որ նորերում Բօկլի գէմ դա-
սախոսութիւն է կարգադրել կրթութեան, չէ կա-
մենում մեղանից ձեռք վերցնել նա գործնալ
պատասխանել է իր սովորական լսողներին ա-
նաւթութեամբ (ինչպէս մի անգամ արիւ է գոկ-
տոր Թափարկանի գէմ) անկողն մի ծաղրական
յօդով թէ «Մշակի» խմբագրի գէմ «КАВКАЗ» լրա-
գրում: Չենք խօսում այն բանի վրայ, թէ որքան
ճիշդ է թարգմանել տուել նա միւր նկատողու-
թիւնը հայերէնից ռուսերէն, չենք խօսում այն
անտաճան յանդիմանութեան վրայ, որ նա ցոյց է
վալը է գցում մի Բօկլի գործիւնները:—Ինչի
պիտի քալի վերաւորական ամենամասոր կեր-
պով մի փոքրիկ հայոց լրագրի խմբագրի հետ վար-
վելու...:

Բայց թողնենք այդ... մենք նպատակ չունենք
մեզ պաշտպանել... մեր աշխատանքը թող մեզ
համար պաշտպան լինի: Մի բան իւրեանց կը
տալիք միայն պ. Ստաղիլինը չը մոռանալ վառ
թէ լաւ լինի մեր գործունէութիւնը, մենք ժամա-
նակաւ չենք եկել այտուղի մէջ մեզ նպատակ
չենք կարող դնել բանաւորութեան բռնել մի որ
և է բաղդալիցիլ թափառական, ինչպէս չէ կը-
թողի հետ... Նրա պէս շատերը եկան ու գնա-
ցին... մեզ այլ ևս այս տիպի անդադարեալներ
էժան փրկաօփայտութիւններով և խեղճ յիմա-
րութիւններով զարմացնել չէ կարելի... վերա-
ւորել մեզ ինչպէս հաւանաւ տղաւորութեամբ նմանա-
պէս չէ կարելի...:

Ուրեմն մեզ պաշտպանելու նպատակ չու-
նենք...:

Բայց աւելի է ծիծաղելի կը լինէր, եթէ մենք

նում են 40-ի չափ աղջիկներ: Ուսման առարկա-
ները և ուսուցիչները մի և նոյնն են՝ առաւե-
նութեամբ մի ուսուցչուհի, որը ձեռագործութեան
հետ սովորեցնում է և մասնաւորապէս ռուսե-
րէն...):

գ. Երկու դասատուներից բաղկացած Ռուսաց նա-
խակրթական ուսումնարան, որը բացուեցաւ հա-
սարակութեան խնդրելով 1870 թ.ին, սորա տան
վարձը և 200 ռուբլի կրօնուսուցչի ուժով հա-
սարակութիւնն է տալիս, այս ուսումնարանում
ուսանում են 30 չափ հայ աշակերտներ 3 ու-
սուցչի միջնորդութեամբ, ուսման առարկաներն
են ուսաց լեզու, Թուրքական լեզու, կրօն և վարչ-
չաղրութիւն: Այստեղ ուսաց լեզուն բաւական
նրա յաջող կերպով առաջ է գնում:

Հայոց երկու ուսումնարանների ծախսը հա-
նում է 1200 ռուբլի: Եկամուտը, փոքր ինչ առա-
ւելութեամբ, կազմվում է ուսումնարանապետ-
կան անշարժ կալուածներից, Բուռնալէթ գիւղի
ուխտատողի արդիւնքից և հասարակութեան
նուրբատութիւններից: Ուսուցիչները ստանում են
100 ռուբլից մինչև 300 ռուբ, վարձ: Մեր այս
աղքատիկ ուսումնարանին նպաստում է իւր ա-
ռատաձեռնութեամբ Մոսկովի բնակիչ մեծ Գով-
հանէն Աղայ Գովհանեանցը իւրաքանչիւր տարի
150 ռուբ, նուէր ուղարկելով:

Վերջինեալ աղայոց և աղայանց ուսումնա-
րանները, չնայելով եկամուտի սակաւութեանը, ա-
ւելի յաջող գործիւն են մէջ, քան թէ այլ բաղ-
մադրեալ ծախսով կատարվող ուսումնարան-
ները, որին ալ Ախալքալաքի:

Այս բարեկարգ գործիւն մասին պարտաւո-
րներ հայր Գովհանէն Գալաղանուհուն, որ լինե-
լով երկուս ուսումնարանների տեսուչ և հողա-
բարձու, մի և նոյն ժամանակ դասատու է հայոց
լեզուի և կրօնի:

Գ. Տ. Ս. Մարգարեանց

ՆԱԽԱԿ ԳԱՐԱՔԻՆԻՍԻՑ

Աղգային երջանկայիշատակ սրբոց վարդապետ-
անութեան օրը Ղարաբաղի միջոցով պա-
տահանով կրթութեամբ աշակերտի սոյն առթիւ եկե-
ղեցոյ մէջ կատարուած չընդ հանդիսի համա-
ռօտ նկարագրութեամբ գրել ձեզ:

Առաւօտեան ժամը 10-ին եկեղեցոյ զանգա-
կաց մեղմիկ հնչմամբ Ժողովուրդը եկեղեցի հրա-
ւիրվեցան, բազմութիւնը շատ էր, և առնչքն ալ
ուրախ պիտի և փայտալից երեսօր կղիւնէին: Պ.

Կ. Գովհանեանցը (սուրբերի պրիստաւ) աղգա-
ւէր երիտասարդ կանխաւ աղղարարած էր զիւ-
րացոց, որ նոյն օրը կրպակները փակին և միան-
գամայն հրաւիրած էր յեկեղեցի տեղապա զինուո-

*) Բացի օրորողաց ուսումնարանը կան այստեղ
մի քանի տներ, որոց մէջ տիրացու աղայաներից
(կարգադրող կնամարդ) ուսանում են 50-ից աւելի
աղջիկներ:

սկսելից պաշտպանել Բօկլի գէմ պարտն Ստաղ-
իլինի յարձակութեանը գէմ...:

Ինչ որ մեզ է վերաբերում, մենք պ. Ստաղիլինի
գէմ խօսելու ժամանակ, երբեք չենք դիմել և չենք
դիմում գէմի նրան, այլ խօսել ենք և կը խօսենք
զարձեալ եկել հարկաւոր կը լինի, նրա դասախո-
սութիւնն մասին ընթերցողի հետ, լաւ գիտենա-
լով որ պարտի պէս մի սօփիստի հետ, որ իր
նպատակին հասնելու համար չէ արհամարում ոչ
մի միջոց, պատրաստ է, իր միտքը ապացուցանե-
լու և վիճարանութեան մէջ վերջին խօսքը ունե-
նալու համար մինչև անգամ նակաւաւորել խօս-
քերը և մտքերը աղաւթալի,—այդտեսակ մարդու
հետ վիճել չէ կարելի...:

Վիճարանութեան մէջ, բացի հոգով լինելներից
և լոգիկայից, հարկաւոր է և ա զեւո լութիւն ու-
նենալ...:

Ուրեմն մենք ոչ մեզ պաշտպանել ենք կամե-
նում, ոչ Բօկլիին պ. Ստաղիլինի գէմ, ոչ էլ պ.

Ստաղիլինի հետ խօսել կամք ունենք...:

Մեր նպատակն էր խօսել ընթերցողի հետ, ցոյց
տալով նրան Բօկլի գրքի նշանակութիւնը, գիտու-
թեան մէջ, և միւս կողմից, նրանց, որք լսել են,
կամ կարգադրել են պ. Ստաղիլինի դասախօսութիւն-
ները, զգուշացնել այն վտանգների մասին, որք կա-
րող են առաջանալ երբ մենք չենք կամենում
սկսել մի նշանաւոր աշխատանք նախ և առաջ
համաւոր կերպով ուսումնասիրելու և նրա առաջ-
նորդող միտքը մեզ ինքերիս մեկնելու,—այլ նախ
և առաջ, մեր գիւրգիւնցութիւնը ցոյց տալու հա-
մար, անխնայ և յիմարաբար կորուած ենք մի
գիտնական, աշխատանք մարդու անունը:

Գ. Ա.

Ահաւասիկ այս առթիւ Բ. Ղազնէի կը
հրամանադրի պատճէնը, որ Հասունեանց գ
խաւորներուն ուղղութեամբ է:

»Այս հրամանի Բարձր. Մեծ—Խալաթ
մին, հարկ է որ Ղալաթիոյ Ս. Փրկիչ ան
կեկերեցին, որ վճար նկիւն եղած է, Բ. Ղա
նշանակուած պաշտօնատարին յանձնուի,

խանութ էին միւս օր վրադրուհարը, — մի՞թէ
առաւօտ, ձեռք էլ քիչ կան Քրանտիպուտ գա-
ղացած, տաղանդաւոր են արդէն հասակ ա-
ռած մարդիկ, են մի՞թէ մենք չենք կար-
նրանց ընտրելով, մեր հայրենիքը կառավարի

Մենք յայտնած ենք քանի մի անգամ
ցորդին, որ պ. Սանասարեանցը Ս. Պետերը
ընծայել է Նևոսիսեան Ղարօցին թա-
լիրդէններ, քիմիական և ֆիզիկական մ-
ներ, գեղեցիկ պատկերներ, մի խօսքով կա-
մեր ուսումնարանի համար բաւական է

Յոյլ տալով նրան մինչև մահը հպարտութեամբ
 յիշել, որ նոքա ընդունված են Գերմանիայում որ
 պէս համալսարանական գիտնական քաղա
 քացիք... Այժմ Ասիայում ամեն բան կարելի է...
 առ ժամանակ... բայց ապագան ձեզ արժանա
 պէս կը գնահատէ, ձեզ, գրական ու թե
 մի մոմսեր...
 *
 Գրական և Գրական

Նշաւառիկ այս առթիւ Բ. Ղաւնէն եւ
Հրամանադրի պատմէնը, որ Հասունեանց գ
Խաւորնիկուն ուղղուած է:
»Բայտ Հրամանի Բարձր. Մեծ-Խալար
սին, Հարկ է որ Ղաւարժից Ս. Փրկիչ ան
կեկիցիցին, որ զձէի նիւթ եղած է, Բ. Ղա
նշանակուած պաշտօնատարին յանձնուի,

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՇՐՈՒՆԻ